ויהבו ליה שחור ושקל · גרלה דהך בעיא היא אפילו לרבנן דאמרי בין המרגולים דאיכא למימר דעד כאן לא אמרי אלא בשיש שם לבנים ושחורים ואמר זה וזה ואז יש לחוש דעביד אבל הכא כי יהבי ליה שחור לבנן וקונה שחור מפני לבן שמעו ושקל ליה ואזיל ליה יודע שיחטו לו לבן: **חצב** קשבא · פ"ה והוא מין שמריס והכי נמי משמע בפ"ק דמגילה (דף ז:) דקאמר התם מלי טעמא דקשבי ומסקא הוא סל שמשימין בו שמרים כדאמרינן בריש הזורק (ניפין דף עח:) מסקא דאכלה ביה שמרים וקשבא נמי משמע בפרק הכונס (נ"ק דף מב: ושם ד"ה קשבא) שהוא דקל נכי ההוא דקן קשבא מחבריה אמר ריש נטעה לדידי חזי לי ואכלה מאלתא בקיעא הוו קיימי ומאלי הם דקלים בחורים כדמשמע בפרק המוכר את הבית (נ"ג דף סט:) וקשיא אמאי נקט דקל מב כיון דדקלי טולא אסירי לך גרלה לפרש דתרי מיני קשבא היינו אחד טשא שמרים ומייה מיירי בכל כלי שהכלתי אבל אלי להכא הוא מין עשב שבו מיחם יהושע ליסראל את הארץ וכן משמע בפרק ח"ה (שם דף עו:) שמעמידין אותו על המגרים דאמרינן אין שם לא מיגר ולא חצב מלי וכערוך (ערך חצב ה') פירש כל אבנה דהכא שהוא יערת הדבש קנה שגדל בו עוקרא"ל ובמסקנא הך שמעתא כתב ר' ברוך בר' יוסף דשאר דברים פירושן אסור ח"ל אסור לעולם לאכול לשמור עובד כוכבים לבונה דהוי כמו פירושן דבר ברור הוא דלתקרובת בעי ליה ושובר משום לפני עור וגם אסור לאכול משום לשום עובד כוכבים ביום אחד דהכא אבל ולאי בשאר ימים מותר וכן אותם כלי עבודת כוכבים שיסראל קונה לאחר שנגמר העובד כוכבים וכמעט מ"מ אסור לאכלו לעובד כוכבים כמו שהוא עד שיהא ניתן טוב דבשביל פגימה אחת אינו מניח לתת בו יין לקנם לעבודת כוכבים והכי נמי ספרי פסולים הרמוים לתיפלה בבית עבודת כוכבים אסור לאכול להם לעובדים דשובר משום לפני עור ואף לעובד כוכבים שאינו כומר אסור דבוראי יתנו קודישי ולא ברירא לן לא זה ולא זה: **מתני'** שנהגו מקום שנהגו אין מוכרין · פירוש משום דשם רגילה ועבר לאפי עור וגו' ומדלא מפליג הכא בין אין לה בהמה ובין יש לה בהמה אלמא משמע דאפילו אין לה בהמה לעובד כוכבים אסור אלא דקשבא דקרי לעובד כוכבים אסור לעובד כוכבים אבל לעובד כוכבים אסור לעובד כוכבים אבל לעובד כוכבים אסור לעובד כוכבים אבל